

Ve Artık Yürürsün Başın Dik

– OnurKantarci · 29 Nisan 2010

Hayatta hep kendini sığdırabileceğin bir yer ararsın. İsanlar tarafından dışlanmamayı, onların gözünde konumunun iyi olmasını ve onların o mükemmel yürüyüşlerine sen de ayak uydurmayı istersin. Çevrendeki insanlar buna izin vermediklerinde kahredersin. Kendine kahredersin. Çünkü; aslında varlık bulduğun bu hayatta varlığının olmadığını hissedersin. Başrolleri hep başkalarının oynadığını düşünürsün ki o insanların bazılarının amacının sadece gösteriş olduğunu ve diğerlerinin; yani asıl başrolü oynayanların kendi içlerindeki başrolü oynadıklarını bilmezsin. İsyan edersin kendine, figüranı oynayanların içlerinde istemeden hissettikleri varlıksızlığın isyanı gibi. Sonra dünyayı umursamazsın. Kendinle beraber kaldığında öyle bir an gelirki; o an silahlarını kuşanırsın ve artık güçlü hissedersin, kendini yenebileceğinin farkına varabildiğin için. Sonra yıkarsın tüm tabuları ve onları istediğin gibi dizersin artık. Kibirlenmezsin asla şimdi başrolü oynadığında. Çünkü; kibirlenirsen sahte başrolü oynayacağının gerçekliğini bilirsin. Ve artık yürürsün sağlam adımlarla başın dik, içindeki eskiden erişilmez olarak gördüğün ve onun sadece diğer insanlar tarafından oluşturulabileceğini sandığın gerçek kendine doğru..

22.02.2010 ankara

onrkntarci